

Quaresma - Primer diumenge

[Gn 9,8-15](#)

[1Pe 3,18-22](#)

[Mc, 1,12-15](#)

Després del seu baptisme al Jordà (Mc 1,9-11), Jesús és empès per l'Esperit al desert: lloc de la presència de Déu, però alhora ple de temptacions. Jesús hi viu entre animals feréstecs i àngels que l'alimenten. I és que el Pare, que l'ha declarat solemnement Fill en el baptisme, no li estalvia ni la identificació amb els pobres al Jordà, ni la convivència amb una natura agrest al desert, ni el conflicte interior (les temptacions) que suposa el dur camí triat per Jesús pas a pas. Gràcies Jesús, perquè ets plenament solidari de la nostra humanitat! I de tornada del desert, "Ha arribat l'hora, creieu en la Bona Nova". El Regne emergeix en torn de Jesús com a fraternitat dels qui se saben gratuïtament salvats pel Pare. Aquesta és la nova aliança que Déu estableix amb tots els qui no viuen l'amor de Déu com una elecció exclusiva (que "clou a fora") sinó inclusiva (que abraça, que suma, que "cria a dins" a tothom). Una aliança nova que acull i porta més enllà les aliances de Déu amb la creació, amb Noè i amb Moisès. Una aliança eterna que es consumarà en el suprem lliurament a la creu de Jesús: la sang del qual esdevé vi per a la nostra joia a cada eucaristia. Gràcies Jesús, perquè et lliures plenament per la vida de la creació i de la gent que hi habitem! Comença la Quaresma: temps de desert (soledat, pregària) i d'apostolat (cria a la conversió). Tenim quaranta dies per anar trenant, amb la inspiració de l'Esperit, aquestes dues dimensions de la vida cristiana: el desert i la ciutat; la vida interior i la vida comunitària; la vida de fills i la de germans; acollir la salvació gratuïta del Pare i l'oferir aquesta salvació gratuïtament als altres. Torna a començar la Quaresma: necessitem tornar cada any a la línia de sortida cap a la Pasqua, perquè mai no hem avançat prou en el servei a Déu, en l'acollida del Regne. Però no ens hem de sentir afeixugats per aquest "tornar a començar". Ens podem sentir esperançats perquè, al llarg d'un camí que no és certament planer, ens fa costat Aquell qui ja el va consumir Divendres Sant; i ens mou per dins Aquell qui es va vessar als nostres cors a la Pentecosta; i ens espera a la meta Aquell qui ens ha creat i ens atreu a la seva plenitud.

ETIQUETES

[GRATUÏTAT](#) [DESERT](#) [ALIANÇA](#)